

Aldizkako barauaren efektuak obesitatean eta 2 motako diabetesean

(Effects of intermittent fasting on obesity and type 2 diabetes)

*Maialen Diez, Maialen Vázquez-Polo, Silvia Matias, Gesala Perez-Junkera,
Leire Cantero, Arrate Lasa, Virginia Navarro, Idoia Larretxi*, Itziar Txurruka*

GLUTEN3S ikerketa taldea, Nutrizio eta Bromatologia Saila, Farmazia Fakultatea,
Vitoria-Gasteiz

LABURPENA: Aldizkako baraualdia eguneko elikagai-ahorakina ingesta-aldi eta barau-aldietaen banatzen duen elikadura mota da. Estrategia dietetiko hau asko erabiltzen da, zerbait efektu onuragarri eragin ditzakeelako uestean. Hori horrela, obesitateari eta diabetesari aurre egiteko izan ditzakeen efektuak ikertzen ari dira. Lan honetan berrikusketa sistematikoa egin zaio gaiari. Aipatutako gaixotasunetan baditu eragin desiragarriak, zerbait parametrotan eragiten baitu: gorputz-osaeran, gantz-masan, lipido plasmatikoenan, odoleko glukosa-kontzentrazioa edo/eta insulinen aurreko erantzunean. Az-pimarratu behar da efektuok energia-murrizketari berari sor zaizkiola, zeren, izan ere, antzekoak baitira energiaren murrizketa lutzreak berak sortzen dituen efektuak. Zientifikoki oraindik ez dago behar adinako ebidentziarik. Izan ere, literaturan argitaratuta dauden ikerlanek ez dute lantzen dietaren kalitatea; horrek eragin nabariagoak izan ditzake gaixotasunetan, kaloria- eta janalди-murrizketa edozein izanik ere. Gainera, gutxi aipatzen dira estrategia hau jarraitzean gerta litezkeen albo-ondorioak, profesionalek gertutik zaindu beharko lituzketenak.

HITZ GAKOAK: energiaren aldizkako murrizketa, aldizkako baraua, obesitatea, 2 motako diabetesa.

ABSTRACT: *Intermittent fasting is an eating plan that switches the daily food intake between the consumption period and fasting period. This dietary strategy is widely used on the view that it might have beneficial effects. This way, the effects it can have to combat obesity and diabetes are being investigated. In this work, a systematic review on this topic has been done. In the mentioned diseases, it does have some desirable effects as it affects in some parameters such as body composition, fat mass, plasma lipids, blood glucose concentration and/or insulin response. But these effects have been produced by the reduction of energy itself, as the effects produced by caloric reduction maintenance are similar. There is not enough scientific evidence at the moment, as the studies published in the literature do not address diet quality, and it may have more obvious effects on disease, whatever the calorie restriction or fasting time are. Moreover, there is little mention of the side effects that can occur when following this strategy. However, practitioners should monitor these effects closely.*

KEYWORDS: *intermittent energy reduction, intermittent fasting, obesity, type 2 diabetes.*

* **Harremanetan jartzeko / Corresponding author:** Idoia Larretxi. Gluten3S ikerketa taldea, Farmazia Fakultatea, UPV/EHU (Vitoria-Gasteiz). – idoia.larrechi@ehu.eus – <https://orcid.org/0000-0002-2573-9798>

Nola aipatu / How to cite: Diez, Maialen; Vázquez-Polo, Maialen; Matias, Silvia; Perez-Junkera, Gesala; Cantero, Leire; Lasa, Arrate; Navarro, Virginia; Larretxi, Idoia; Txurruka, Itziar (2023). «Aldizkako barauaren efektuak obesitatean eta 2 motako diabetesean». *Ekaia*, 44, 2023, 27-40. (<https://doi.org/10.1387/ekaia.23620>).

Jasotze-data: 2022, maiatzak 8; Onartze-data: 2022, azaroak 9.

ISSN 0214-9001 - eISSN 2444-3255 / © 2023 UPV/EHU

Lan hau Creative Commons Aitortu-EzKomertziala-LanErroirrikGabe 4.0 Nazioartekoa
lizenzia baten mende dago

1. SARRERA

1.1. Zer da aldizkako baraua?

Aldizkako baraua elikadura-eredu bat da, elikatzeko modu bat, barau tarteak eta janariak irensteiko aldiak bereizten dituena. La Bounty-k eta Tinsley-k (2015) horrela definitu zuten: «Aldizkako baraua termino zabala da, jateko denbora tarteak manipulatzen duten hainbat programa biltzen dituena; oro har, epe laburreko baraualdiak erabiltzen dira. Askotariko helburuak bilatzen badira ere, gorputz-osarea eta osasuna hobetzeko asmoz jarraitzen da gaur egun» [1]. Beraz, aldizkako baraualdiko zenbait mota daude; 1. taulan ezagunenak biltzen dira energiadun elikagairik edo edaririk hartu gabe iragaten den denboraren arabera.

1. taula. Aldizka energia-ingestioa murrizteko metodoak.

Txandakako eguneko baraualdia	Baraualdiak egun osokoak dira eta astean zehar egun txandakatuetan egiten dira. Hau da, barau-egunak eta ingesta-egunak txandakatzen dira.
Energiaren aldizkako murrizketa baraualdia	Programatutako barau-egunetan behar energetikoen % 20-25 kontsumitzen da. «5:2» dieta ezaguna mota honetakoa da: asteko bi egun jarraitzen energia-ingesta asko murritzten da baraua eginez, eta gainerako 5 egunetan kaloria-ekarpen normala hartzen da.
Denbora murriztuetako baraualdia	Egunero egiten da baraua, egunean zehar barau eta ingesta tarteak txandakatz. «16:8» eredua da ohikoena, eguneko 24 orduetatik 16 ordutan baraua egiten da eta gainerako 8 orduetan kaloria-ekarpen normala.
Baraualdi erlijiosoak	Erlilioa oinarri duten barauak dira. Aipagarriena Ramadaneako hilabete sakratuan egiten den baraua da, egunsentitik ilunabarerra arte dirauena. Praktika dietetiko ohikoena eguzkia sartu ondoren janari ugari hartzea eta egunsentia baino lehen janari gutxiago kontsumitzea da.

[2] Iturria: Patterson eta laguntzaileak lanetik moldatuta (2015).

1.2. Dieta desorekatua eta egungo egoera

Egungo gizartean handia da bizi-kalitatearen eta osasunaren inguruko kezka. Azken hamarkadetan gora egin dute dieta desorekatuaren ondoriozko gitzek, hala nola obesitateak, diabetesak, hipertensioak, dislipemiek eta patologia kardiobaskularrek. Horiei aurre egiteko oinarrizko papera dute bi faktorek: elikadurak eta ariketa fisikoak.

Elikadurari dagokionez, biztanleen eta osasun-sistemaren helburu nagusia elikadura-ohitura egokiak lortzea da, estrategia dietetiko orekatuak eta osasunariak, alegia. Are gehiago, behar denean, baita pisuaren ga-

lera eragiten duten estrategia dietetiko berriak aurkitzea ere. Alde batetik, obesitatea eta gainpisua osasun-arazo nabarmena dira gaur egun, pandemia mailan kokatu daitezkeenak. Izan ere, intzidentzia gero eta altuagoa dute, bai garatutako herrialdeetan bai garapen-bidean dauden herrialdeetan. Osasunaren Mundu Erakundearen (OME) arabera, 2016an helduen % 36k gainpisua zuen, gizonezkoen % 39k eta emakumezkoen % 40k gutxi gorabehera. Bestetik, 2016an helduen % 13k obesitatea zuen; zehazki, gizonezkoen % 11k eta emakumezkoen % 15ek [3]. Bestalde, 2 motako diabetesak gero eta prebalentzia handiagoa du OMEren arabera: 2014an helduen % 8,5ek diabetesa pairatzen zuen. 2016an diabetesa 1,6 milioi heriotzaren kausa zuzena izan zen, eta aipatu beharra dago 2012an hipergluzemia 2,2 milioi heriotzaren kausa nagusia izan zela. Are kezkagarriagoa, diabetesak eragindako heriotzak % 5 igo ziren 2000 eta 2016 urteen artean [4].

Gaixotasun hauek gizartean arazo kezkagarri bihurtu dira, gizabana-koarentzat, familiarentzat eta gizartearentzat oso kaltegarriak diren konplikazio kronikoak dituztelako eta osasun-kostu handiak dakartzatelako. Horiei aurre egiteko askotariko tratamendu dietetikoak erabiltzen badira ere, zaila da pazienteen elikadura-portaera moldaraztea, eta interbentzioek ez dute behar besteko eraginkortasuna erakusten.

Honaino esan den guztiagatik eta aldizkako baraua ikertu duten zenbait ikertzailek patologia horietarako balizko erabilera onuragarri gisa aurkeztu izanagatik interesgarria da estrategia honen eragina aztertzea.

1.3. Baraualdiaren prozesu fisiologiko eta biokimikoak

Baraualdian gertatzen diren aldaketa fisiologiko eta biokimikoak barauaren neurriaren, iraupenaren eta gizabanako bakoitzaren energia-erre-serben araberakoak dira. Baraualdia 3 fasetan bana daiteke organismoak erabiliko duen energia-iturriaren arabera:

Lehen fasean, erregai nagusia glukosa da. Hasteko, odol-hodien bidez garraiatutako glukosa kontsumitzen da eta, ondoren, gibelean eta musku-luan gordetako glukogenoa, glukogenolisiaren bidez glukosa molekulak as-katzen baitira [5].

Glukosa guztiarekin, bai garraiatutakoa bai biltegiratutakoa, egoera normalean 24-48 ordu inguru iraun dezake gure organismoak. Glukogeno-erreserbek behera egiten dutenean organismoa pixkanaka egoera hipoglu-zemikoan sartuko da eta, horri aurre egiteko, hots, gluzemia mailari eus-teko, zenbait mekanismo jarriko dira abian: glukoneogenesia areagotuko da eta trigliceridoak mobilizatuko dira. Horiek glukagoiaren bidez koordinatzen dira, zeinak glukogenolisia estimulatzen duen glukosa gibeletik as-atzeko eta baita gantz-azidoak gantz-ehunean mobilizatzeko [6]. Nerbio-

sisteman glukosa-sarrera murrizten denean sistema sinpatikoa aktibatzen da eta horrek glukagoiaren, kortisolaren eta noradrenalinaren sintesia area-gotzen du efektu lipolitikoak bideratzeko [5].

Bigarren fasearen ezaugarri nagusia lipidoen kontsumoa da. Triglizeridoen hidrolisiaren ondorioz gantz-azido askeak jariatuko dira plasmara. Energia-iturri nagusia bilakatuko dira haiiek: beta-oxidazioaren bidez azetyl koenzima A (Azetyl-CoA) lortuko da eta hura Krebs-en zikloan energia-substratu gisa erabiliko da ehun gehienetan. Aurrerago, azetyl koenzima A gorputz zetonikoen sintesirako aitzindari izango da, Krebsen zikloa oxalacetato faltagatik motelduta dagoenean. Gorputz zetonikoak baraua aurrera doan heinean ere izango dira behar metabolikoak asetzeko iturri eta azidosi metabolikoa eragingo dute odolak garraiatzen dituenean [5]. Prozesu hori somatotropinaren, hormona tiroideoaren eta adenokortikotrofaren bidez erregulatzen da, baraualdian lipolitikoak eta adipozinetikoak diren hormonen bidez, alegia. Katekolaminek ere gantz-ehuneko lipolisia bultzatzen dute [7].

Hirugarren fasera iristean, organismoaren gluzido-erreserbak asko murriztu direnez, gluzemia mailari eutsi ahal izateko kortisol maila handituko da eta horrek proteinen erabilera bultzatuko du. Kortisol maila alta zein proteinen erabilera alta denbora luzean irauteak arriskuan jarriko du bitzta.

Aldizkako baraualdiak dituen efektuak aztertzeko orduan erabakigarrria da metabolikoki zein punturaino heldu daitekeen jakitea. Alde batetik, hipogluzemiarak baditu bere arriskuak, eta bestetik, zetosia sortzen da gorputz zetonikoengatik. Horrela, goragalea, zorabioak, espasmo muskularrak, deshidratazioa eta arnasa hartzeko zaitasuna bezalako sintomak azaldu daitezke.

1.4. Obesitatea eta 2 motako diabetesa

Obesitatea gehiegizko gantz-masaren metaketari deritzo. Gaur egun osasun publikoko arazotzat jotzen da, mundu mailan 1.900 milioi pertsona helduk (populazioaren % 39k) gainpisua dute eta 609 milioik (populazioaren % 13k) obesitatea [8]. Estatu mediterraneoetan handituz doa gaixotasun honen prebalentzia, bizi-ohiturak aldatu egin direlako; beste joera berriak beste, aurrez prestaturiko janari gehiago erosten da gaur egun, eta gora egin du sedentarismoak.

Obesitatearen etiopatogenia faktore genetikoei, bizimodu faktoreei (elikadura, jarduera fisikoa, ingurumena) eta gizartearren eraginari dagokio, besteak beste.

Bestalde, obesitateak lotura du gantz abdominalaren handipenarekin eta, ondorioz, 2 motako diabetesarekin. Gaitz hori ehunek sortzen duten insulinarekiko erresistentzia da.

Obesitatearen eta 2 motako diabetesaren tratamendurako zenbait estrategia erabiltzen dira, ohikoenak direlarik dieta hipokalorikoa eta jarduera fisikoa. Tratamenduaren arrakasta bizi-ohituren aldaketa iraunkorra lortzean datza, baina tratamenduak porrot egiten du askotan.

Azken boladan daude beste estrategia dietetiko batzuk; esaterako, aldizkako baraua. Hori horrela, lan honen helburua aldizkako barauak obesitatean eta 2 motako diabetesean duen eragina aztertzea izan da.

2. METODOA

Bilaketa bibliografiko sakona egin da aldizkako barauak obesitatean eta 2 motako diabetesean duen eragina aztertzeko. Pubmed datu-basean egin da bilaketa, eta honako hitz gakoak erabili dira: «intermittent fasting AND obesity», «fasting AND obesity», «intermittent fasting AND type-2 diabetes» eta «intermittent fasting AND diabetes». 2010. urtetik egin diren ikerketak hartu dira kontuan.

Azterketa bibliografikoan kontuan hartzeko inklusio-irizpideak honakoak izan dira: pertsonetan egindako ikerketak izatea, aipatutako gaixotasunak jasaten dituzten pertsonenkin egindako ikerketak izatea eta interbenetzioko taldeak baraua egitea. 2010 urtetik aurrerako lanak onartu dira. Alde batera utzi dira dieta-eredua jarraitzeko zailtasunak eragin ditzaketen patologiak ere biltzen dituzten lanak.

3. EMAITZAK ETA EZTABAINA

3.1. Baraualdiaren eragina obesitatean

Barauak pertsona helduen obesitatearen tratamenduan duen eragina ikertzen duten sei ikerlan aurkitu dira (2. taula).

2. taula. Obesitatea duten paziente helduetan egindako baraualdien ikerketak.

Autorea eta urtea	Lagina	Helburuak	Deskribapena, ezaugarriak	Emaitzak
Antoni et al. (2018) [9]	N = 27 Obesitatea eta gainbisua duten pertsona helduak.	AEMIk eta EEMIk metabolismo lipídikoan eta glucosa postprandialean dituzten ondorioak neurtea, pisu esanguratsua galdu ondoren.	Iraupena: 32 asta. 1. taldea: AEM astean 2 egutegian; 630,08 kcal-eko murritzeta 2 egun horietan. 2. taldea: EEM astean osoan zehar; dietan 600 kcal-ko murritzeta.	AEMIk eta EEMIk ez zuten gluzemian eragin. AEM lipemia postprandialaren mutriketan eraginkorragoa dela dirudi. Beharrezko da ikerketa zabalagoak egitea.
Trepanowski et al. (2017) [10]	N = 100 Obesitatea duten pertsona helduak.	TEBk pisu-galeran, pisuaren mantentzean eta gaixtasun kardiolosikularren markaizaleetan dituen eraginak aztertzea, EEMrekin alderatuz.	Iraupena: 1 urte. 1. taldea: TEB, % 75eko energia-ren murritzeta barrau-egunetan; 250 kcal/egun dieta. 2. taldea: EEM, % 25eko murritzeta asteko egun guzietan; 750 kcal/egun dieta.	TEBk ez du dietarekiko atxikipen handiagoa lortzen. EEMrekin alderatuz ez du eragiten pisu-galerarik, pisu-mantentzenik ezta gaixtasun kardiobaskularren aurreko babetesik.
Byrne et al. (2018) [11]	N = 51 Obesitatea duten paziente gizonetakoak.	AEMIk pisu-galeran duen eraginkortasuna ikustea, EEMrekin alderatuz.	Iraupena: 16 asta. 1. taldea: AEM, baraualdi egutegian % 33ko murritzeta. 2. taldea: EEM, % 33ko murritzeta.	AEMrekin pisu- eta gantz-galera handiagoa izan zen. Energia-murritzeta «atseden-aldiekin» konbinatzek metabolismoren kontentsatz-eeran-tzunak murritz ditzake eta, ondorioz, pisu-galeraren eraginkortasuna hobedezake.

Autorea eta urtea	Lagina	Helburuak	Deskribapena, ezagarrriak	Emaitzak
Harvie <i>et al.</i> (2013) [12]	N = 115 Gainpi suadunen emakumeak.	AEMk insulinarekiko erresistentzian, pisuan eta gantz adiposoan duen eragina zein den ikuslea.	Iraupena: 4 hilabete. 1. taldea: AEM eta karbohidrato gutxiko dieta jarraituz, astean 2 egunetan 597-649 kcal/egun, < 40 g KH/egun. 2. taldea: 1. taldearen berdina baina karbohidratoen kopurua <i>ad libitum</i> hartuta. 3. taldea: EEM, % 25eko murritzeta asteko egun guzietan.	Gantz-masaren murritzeta handiagoa izan zen 1. eta 2. taldeetan, 3. taldearen alderatuz. Pisuarren eta gantz-masa librearen aldaketak ez dira esanguratsuak. Insulinarekiko erresistentzia 1. eta 2. taldeetan esanguratsuagoa izan zen 3. taldean baino.
Varady <i>et al.</i> (2011) [13]	N = 60	HDL eta LDLen tamaina alderatzea honako egoeretan: AEM, EEM eta erresistentziazko ariketan.	Iraupena: 12 aste. 1. taldea: AEM, energiareng % 75eko murritzeta barau egunetan. 2. taldea: EEM, eguneroko energiareng % 25eko murritzeta 3. taldea: ariketa fisikoa astean 3 aldi z gitea,	LDLen tamaina handitu zen energia-murritzeta izan zuten taldeetan (1. eta 2. taldeetan). LDL txikien proportzioa murritzutzen 1. taldean. HDL handien proportzioa handitu zen 3. taldean. Ez zen HDL eta LDLen aldbereko tamaina-handitzerik ikusi taldeetan.

Autorea eta urtea	Lagina	Hezburuak	Deskribapena, exaugariak	Emaitzak
Keogh et al. (2014) [14]	N = 75 Obesitatea edo gainpisia duten emakumeak.	AEMIk 8 asteren ondoren eta 12 hilabeteren ondoren pisua galizean duen eragina aztertza, EEMrekin alderatuta.	Iraupena: 14 hilabete. 1. taldea: AEM % 25eko murirketa barau-egunetan, (3 egun/aste); gainerako egunetan <i>ad libitum</i> . 2. taldea: EEM, energiaren % 25eko murirketa.	Bi taldeek pisu-galera izan zuten. Ez zen alderik ikusi 1. eta 2. taldeen artean galerari dagokionez. EEMri eusteko zaitasuna duten pertsonetan egokiagoa izan daiteke AEM.

AEM: Aldizkako Energia Murirketa; EEM: Etengabeko Energia Murirketa; TEB: Txandakako Eguneko Baraua.

Oro har, ikerketa guzietan pisu-galeraren eta gantz-masaren murrizketa nabaria lortu zuten baraualdia egin zuten parte-hartzaleek. Dena den, ez zen ezberdintasunik ikusi energiaren murrizketak berak sortzen dituen efektuarekin alderatuz.

Aipagarria da aldizkako baraualdiari karbohidrato gutxiko dieta erantsiz pisu galera nabariagoa lortu zutela Harvie-k eta lankideek [12], eta ariketa fisikoak, aldiz, baraualdiak lortutakoentzako emaitzak lortu zituela energia-murrizketarik gabe Varady eta lankideen [13] lanean. Lipido plasmatikoei dagokienez, aldizkako baraualdiak triglizeridoetan dituen efektuak neurtu duten lanek triglizeridemia baxuagoak neurtu zitzazten [9, 13]. Antzoko emaitza lortu zuten Keogh-ek eta lankideek [14] kolesterolean, baita LDLan ere. Are gehiago, Trepanowski-k eta lankideek [10] eta Varady-k eta lankideek [13] egindako ikerketetan HDL mailak igotzen dira aldizkako baraualdiaren eta ariketa fisikoaren bitartez.

3.2. Barauaren eragina 2 motako diabetesean

Barauak pertsona helduen 2 motako diabetesaren tratamenduan duen eragina ikertzen duten bost ikerlan aurkitu dira.

Baraualdiak diabetesaren parametroak hobe ditzakeela ikusi da zenbait ikerketatan; hala ere, ez da ezberdintasun esanguratsurik topatu etengabeko energia-murrizketa batekin alderatu denean.

Aipatzeko da diabetesa duten pazienteetan hipogluzemiak ere zaindu behar direla, tratamendu farmakologikoek eragindakoak gehien bat. Baraualdi zorrotzek hipogluzemia eta zetoazidosia eragin ditzakete, baita ondoriozko insulinarekiko erresistentzia ere. Beraz, aldizkako baraualdia bezalako estrategiari eustekotan, ondorio horien jarraipen zorrotza egin beharko litzateke baraualdiko egunetan.

3. taula. 2 motako diabetesa duten paziente helduetan egindako baraualdien ikerketak.

Autorea eta urea	Lagina	Helburuak	Deskribapena, ezaugarriak	Emaitzak
Furmli et al. (2018) [15]	N = 3 2 motako diabetes intsulinarekiko erresistentzia leheratzeko, gaixoasunaren sintomak murritzeko eta konplikazioak prebenitu edo atzeratzeko.	AEM 2 motako diabetesean; murritzak duen gaitasuna neurtea intsulinarekiko erresistentzia leheratzeko, gaixoasunaren sintomak murritzeko eta konplikazioak prebenitu edo atzeratzeko.	Paziente guztiek AEM. Iraupena: 7-11 hilabete.	Hiru pazientetan hemoglobina glukosilatu (HbA_{1c}) maila murritzuzen. Guztiek intuslina hartzeari utzi zioten.
Carter et al. (2018) [16]	N = 137 2 motako diabetesa.	2 motako diabetesaren kontrol gluzemikoa AEMren eta EEMren ergina alderatzea.	Iraupena: 12 hilabete. 1. taldea: AEM, astean 2 egun, 500-600 kcal/egun. 2. taldea: EEM, 1.200-1.500 kcal/egun.	Hemoglobina A_{1c} maila murritzuzen bi taldeetan. Pisu-galera egon zen bi taldeetan. 1. eta 2. taldeen arteko HbA1c -ren eta pisuaren aldatetako ez dira esanguratsuak.
Gabel et al. (2019) [17]	N = 43 2 motako diabetesa eta obesitatea duten pertsonak.	TEBk eta EEMk 2 motako diabetesean eta gorputz-pisuan dituzten eraginak alderatzea.	Iraupena: 12 hilabete. 1. taldea: TEB, barau egunetan energiareng % 25, beste egunetan % 125. 2. taldea: EEM, energia-beharren % 75 kontsumitu egunero.	1. eta 2. taldeetan pisu-galera egon zen, haien arteko ezberdintasun esanguratsurik gabe. Barauko intuslina kantitatea eta intuslinarekiko erresistentzia murritzuzen bi taldeetan. TEBen murritzeta esanguratsuki handiagoa izan zen.

Autorea eta urtea	Lagina	Helburutak	Deskribapena, ezagunariak	Emaitzak
N = 10 2 motako diabetea. Arnason et al. (2017) [18]	2 motako diabetesaren epe laburreko efektu biokimikoak eta AE-miren eraginkortasun klinikoa zehaztea.	Iraupena: 6 aste. 1. fasea (2 aste): oinarrizko dieta jarraitu, 1.900 kcal/egun. 2. fasea (2 aste): AEM, 18-20 orduko baraualdiak, barau-egunetan 1.600 kcal/egun. 3. fasea (2 aste): jarraipen-dieta 1.510 kcal/egun.	1. fasearen bukaeraiko glukosa-kontzentrazioa (mmol/L): 8,2 ± 1,3 2. fasearen bukaeraiko glukosa-kontzentrazioa (mmol/L): 7,7 ± 1,8 3. fasearen bukaeraiko glukosa-kontzentrazioa (mmol/L): 8,1 ± 1,4	2. fasean aldaketak esanguratsuak izan ziren gainerako faseekin alde-ratuta. AEMk barauko glukosa maila hobetzan lagun dezake. Ikerketetan zabala-goak behar dira efektu hauek batez-tatzeko.
Hoddy et al. (2016) [19]	N = 54 intsu琳arekiko erresistentzia maila desberdinak dituzten eta obesitatea duten pertsonengen TEBk duen eragina aztertza endotelioaren mendeko fluxuaren bidez neurutako dilatazioan.	Iraupena: 8 aste. Energiaaren % 25eko murriketa barau-egunetan. 1. taldea: intsu琳arekiko erresistentzia baxua. 2. taldea: intsu琳arekiko erresistentzia erraina. 3. taldea: intsu琳arekiko erresistentzia handia.	1., 2. eta 3. taldeetan pisuaren eta gantz-masaren galera egon zen. EZ zen glukosa-kontzentrazioan aldakarik ikusi hiru taldeetan. 1., 2. eta 3. taldeen arteko parametroen aldaketak ez dira esanguratsuak. TEBk ez du funtzio endotelialean eraginik.	AEM: Aldizkako Energia Murriketa; EEM: Etengabeko Energia Murriketa; TEB: Txandakako Egunkero Baraua.

4. ONDORIOAK

Aldizkako baraualdiak obesitatearen eta diabetesaren dietoterapiarako eragin biokimiko eta fisiologiko erabilgarriak lortu izan ditu, hala nola pisu-galera, gantz-masaren galera, trigliceridemia baxuagoa, kolesterolemia baxuago eta zuzenagoa (LDL-jaitsiera eta HDL-emendioa), gluzemiarren eta intsulinarekiko sentikortasunaren hobekuntza eta adipokinen maila plasmatiko orekatuagoak.

Baina, dirudienez, efektuok energia-murriketari berari zor zaizkio, ez murriketa hori egiteko protokoloari; izan ere, ez da ezberdintasunik aurkitu energiaren murriketa iraunkorak berak sortzen dituen efektuekin alderatuz. Hortaz, aldizkako barauldia dieta hipokaloriko iraunkorra jarraitzeko zaitasuna duten pertsonentzako aukera gisa aurkez daiteke.

Guztiagatik ere, zenbait eragin onuragarri energia-murriketarik gabeko ariketa fisikoak sortutakoen berdinak dira. Hortaz, datu hori ezin da alde batera utzi gaitz horiei aurre egiterakoan: jarraibide dietetikoekin batera jarduera fisikoko programak gomendatu behar dira.

Dietaren kalitateari dagokionez, lanek energia-murriketari erreparatzen diote batez ere, nutriente-ingesta gutxi neurrtuta. Hortaz, ikerketak motz gelditzen dira alde horretatik, murriketak —aldizka edo ez— gomendatu beharko direnean nutriente esentzialen beharrak ase behar baitira; oinarrizko kontua da. Are gehiago diabetesa bezalako gaitzetan, halakoetan egoki kudeatu behar baita hipergluzemia eta hipogluzemiari aurre egiteko karbohidrato simple eta konplexuen arteko oreka eta askotariko indize gluzemikoak dituzten elikagaien kontsumoa.

Baraualdia hainbat modutan egin daiteke, barau-programazio desberdinak aplikatzuz, beti ere egin beharko delarik profesional batek ezarritako moduan. Pertsona askok borondatez egiten dute barau, elikadura-ohitura berri baten ezagutza izateko asmoz edo elikadura-metodo osasungarri bat jarraitzeko asmoz. Hala ere, estrategia dietetiko hau ez da egokia pertsona guztientzat. Energiaren murriketa egiten da eta egoera anabolikoan dauzen metabolismoetan ez da egokia; izan ere, halako pertsonen energia-beharrak altuagoak baitira eta etengabeko energia-ekarpena behar baitute.

Amaitzeko, ez da aurkitu aldizkako baraualdiak izan ditzakeen albo-ondorioen lanik, ikerketa gehiago egin beharko lirateke ondorio horiek ondo zehazteko eta, dieta mota hori gomendatzekotan, jarraipen egoki baterako irizpideak eduki ahal izateko.

BIBLIOGRAFIA

- [1] TINSLEY, G.M. eta LA BOUNTI, P.M. 2015. «Effects of intermittent fasting on body composition and clinical health markers in humans». *Nutrition Reviews*, **73**, 661-674.
- [2] PATTERSON, R.E., LAUGHLIN, G.A., LACROIX, A.Z., HARTMAN, S.J., NATARAJAN, L., SENGER, C.M., et al. 2015. «Intermittent Fasting and Human Metabolic Health». *Journal of the Academy of Nutrition and Dietetics*, **115**, 1203-1212.
- [3] OMS (Organización Mundial de la Salud). Obesidad y sobrepeso. 2020ko apirilaren 1ean [Kontsulta-data: 2021eko martxoaren 5an]. Eskuragarri: <https://www.who.int/es/news-room/fact-sheets/detail/obesity-and-overweight>
- [4] OMS (Organización Mundial de la Salud). Diabetes. 2021eko apirilaren 13an [Kontsulta-data: 2021eko maiatzaren 5an]. Eskuragarri: <https://www.who.int/es/news-room/fact-sheets/detail/diabetes>
- [5] ALBERO, R., SANZ, A. eta PLAYÁN, J. 2004. «Metabolismo en el ayuno». *Endocrinología y Nutrición*, **51**, 139-148.
- [6] MIRÓ, M.J. eta PALACIOS, E. 2005. «Integración del metabolismo III: adaptación del organismo a la disponibilidad de los nutrientes». *Encuentros en la Biología*, **105**, 11-20.
- [7] OETINGER, A. eta TRUJILLO, L.M. 2015. «Metabolic benefits of exercise in the fasted state». *Revista Chilena de Nutrición*, **42**, 145-150.
- [8] CHOOI, Y.C., DING, C. eta MAGKOS, F. 2019. «The epidemiology of obesity». *Metabolism*, **92**, 6-10.
- [9] ANTONI, R., JOHNSTON, K.L., COLLINS, A.L. eta ROBERTSON, M.D. 2018. «Intermittent vs continuous energy restriction: differential effects on postprandial glucose and lipid metabolism following matched weight loss in overweight/obese participants». *British Journal of Nutrition*, **119**, 507-516.
- [10] TREPANOWSKI, J.F., KROEGER, C.M., BARNOSKY, A., KLEMPEL, M.C., BHUTANI, S., HODDY, K.K., et al. 2017. «Effect of Alternate-Day Fasting on Weight Loss, Weight Maintenance, and Cardioprotection Among Metabolically Healthy Obese Adults». *JAMA Internal Medicine*, **177**, 930-938.
- [11] BYRNE, N.M., SAINTSBURY, A., KING, N.A., HILLS, A.P. eta WOOD, R.E. 2018. «Intermittent energy restriction improves weight loss efficiency in obese men: the MATADOR study». *International Journal of Obesity*, **42**, 129-138.
- [12] HARVIE, M., WRIGHT, C., PEGINGTON, M., McMULLAN, D., MITCHELL, E., MARTIN, B., et al. 2013. «The effect of intermittent energy and carbohydrate restriction v. daily energy restriction on weight loss and metabolic disease risk markers in overweight women». *British Journal of Nutrition*, **110**, 1534-1547.
- [13] VARADY, K.A., BHUTANI, S., KLEMPEL, M.C. eta KROEGER, C.M. 2011. «Comparison of effects of diet versus exercise weight loss regimens on LDL and HDL particle size in obese adults». *Lipids in Health and Disease*, **10**, 119.

- [14] KEOGH, J.B., PEDERSEN, E., PETERSEN, K.S. eta CLIFTON, P.M. 2014. «Effects of intermittent compared to continuous energy restriction on short-term weight loss and long-term weight loss maintenance». *Clinical Obesity*, **4**, 150-156.
- [15] FURMLI, S., ELMASRY, R., RAMOS, M. eta FUNG, J. 2018. «Therapeutic use of intermittent fasting for people with type 2 diabetes as an alternative to insulin». *BMJ Case Reports*, **2018**, bcr2017221854.
- [16] CARTER, S., CLIFTON, P.M. eta KEOGH, J.B. 2018. «Effect of Intermittent Compared With Continuous Energy Restricted Diet on Glycemic Control in Patients With Type 2 Diabetes». *JAMA Network Open*, **1**, e180756.
- [17] GABEL, K., KROEGER, C.M., TREPANOWSKI, J.F., HODDY, K.K., CIENFUEGOS, S., KALAM, F., et al. 2019. «Differential effects of alternate day fasting versus daily calorie restriction on insulin resistance». *Obesity (Silver Spring)*, **27**, 1443-1450.
- [18] ARNASON, T.G., BOWEN, M.W. eta MANSELL, K.D. 2017. «Effects of intermittent fasting on health markers in those with type 2 diabetes: A pilot study». *World Journal of Diabetes*, **8**, 154-164.
- [19] HODDY, K.K., BHUTANI, S., PHILLIPS, S.A. eta VARADY, K.A. 2016. «Effects of different degrees of insulin resistance on endothelial function in obese adults undergoing alternate day fasting». *Nutrition and Healthy Aging*, **4**, 63-71.